

ပုရာဇာဏ်ကျမ်း

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
-	နိဒါန်း	က
-	ပဏာမ ပဋိညာဉ်	၁
-	ကပ်ဦးအစ မဟာသမ္မတမင်းမှစ၍ ဘောဒကမင်းအထိ မင်းတို့အကြောင်း	၂
-	ဘောဒကမင်းကြီးက မကြားဖူးသော ထုံးပုံများကို ပြောပြရန် အမိန့်ထုတ်ခြင်း	၅
-	သူဌေးကြီးတို့ပြောရန် အလှည့်	၅
-	ထုံးဟောင်းသာဓကများ တတ်ကျွမ်းသူပေါ်လာခြင်း	၆
-	ကျွန်တော်မျိုးထက် ကျွန်တော်မျိုးတူသမက် ပညာနက်ပါသည်	၇
-	ပညာမဲ့သူကို ငါအလိုမရှိ	၇
-	ငါမကြားဖူးသည့် ပုံပြင်ဖြစ်လျှင် အသပြာတစ်ထောင် ပေးမည်	၈
၁။	ငါးကြင်းမြီးတွင် တင်ကျီးအမြီး ကူးသတည်း ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၈
၂။	အသွင်တူယိုးမှား ရှိချေငြားသော် ဥခေါင်းဖြူသတည်းဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၁၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃။	ခိုင်ငယ်နန်းကို အဆန်းတကြယ် ပွတ်သတည်း ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၁၅
၄။	ကျေးသားနှောင်အိမ်ချိုင့်သွင်းသတည်း ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၁၇
၅။	သံကိုကြွက်စား သားကိုစွန်ချီ ပယင်းသည် သားအဖ စကားပုံအကြောင်း	၂၀
၆။	တရားအရာ လွန်လိမ္မာ၍ ပညာရှိသော သူငယ်မအား အမျိုးပင် ညှဉ်းသော်လည်း မိဖုရားပြုဖူးသည့် စကားပုံအကြောင်း	၃၀
၇။	စိတ်နှင့်လိုသော် တောင်ပို့လက်ရှစ်က ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၃၅
၈။	အမျိုးမကောင်း လူဖျင်းသောင်းကို သူကောင်းပြုက အရှက်ရ၏။ သူဖြားယောင်းကို စောင်း၍လိုက်က သေပျက်ရ၏ ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၄၀
၉။	မိုက်စွတကား မိုက်သုံးပါး၊ သွန်းစွတကား သွန်းသုံးပါး ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၄၈
၁၀။	ချီးမြောက်ထိုက်သော သူကို တိုင်းစာသဖြင့် ချီးမြောက်ရာ၏။ မလိမ္မာသည့်သူကို ချီးမြောက်သော် ကိုယ်ပင်ပျက်စီးတတ်၏ ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၅၃
၁၁။	အမျိုးမတူ အစင်းအဝါး မသိသောသူ လူစိမ်းလူရွမ်းတို့ကို အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ အတွင်းသွင်း၍ အပေါင်းအဖက် မပြုရာ၊ ပြုလျှင် ပျက်စီးရာ၏ ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၆၂
၁၂။	သူယုတ်သူနပ်တို့၏ စကားကို မနာယူအပ်၊ အရေးအရာရှိသောအခါ ပညာရှိသူတော်ကောင်းကိုသာ မှီဝဲတိုင်ပင်ရာသည် ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၆၅

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၃။	သူတော်အယောင် ကြောင်သတင်းသုံး ကြွက်ကို မြင်သော် ချစ်ခင်ရယ်ပြုံးပြုံးဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၇၀
၁၄။	အထူးအဆန်း ဖြစ်လာထွန်းသော် မပယ်ရာ၊ ပညာသည်ကို ကြီးငယ်မဆိုရာ ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၇၄
၁၅။	ဆင်နှင့်ကျားသည် အားကိုမရှိ၍ အချင်းများရာ ယုန်လိမ္မာသည် ဆင်၏မိုရာဖြစ်ပေသည် ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၈၁
၁၆။	သူ့ကိုမညာ ကိုယ်သာရစေ ကျင့်တတ်ချေသော အစိုးရမင်းကို မှီတင်းသဟဲမပြုရာ၊ ခွင့်သိတတ်မှ ဥပါဒ်အပြစ် လွတ်ရုံသာဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၈၄
၁၇။	နှံစုပ်ငှက်ငယ် ပညာကြွယ်သောကြောင့် နယ်သုံးတောင် သေဋ္ဌ်နင်းခြင်သော်မင်းပင် အသက်ရှင်သည်ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၈၆
၁၈။	ကုန်းသမားကို မထားစကောင်း၊ အလောင်းစင်စစ် ဖြစ်သည်တိုင်အောင် ကျိုးမဲ့ဆောင်၏ ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၉၁
၁၉။	မှူးမတ်ကောင်းကား တရားခက်သော် ရက်ရှည်သွေး၍ ဖြည်းဖြည်းသာသာ စီရင်ရာ၏ ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၉၄
၂၀။	သူ့ကျေးဇူးသည် ရှိဖူးပေလျက် ကွယ်ဝှက်ဘိငြား တရားဆင်မှု ပိုနေမြဲကျားနေမြဲ စီရင်ရာသည်ဟူသော စကားပုံအကြောင်း	၉၇

ပုရာဇာဏ်ကျမ်း မာတိကာ ပြီး၏။

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	သတိသမ္မုဗညနှင့် သီလကို မတိမ်းအောင် စောင့်ထိန်းသည့် ဝတ္ထု	၁၀၁
၂။	သူ့အသက်ကို ရက်စက်စိမ်းကား သတ်သည်များကြောင့် မယားပါ-သားပါ ကိုယ်ပါမနေ နေချင်းသေရသော တောရွာနေ လူဒုက္ခဝတ္ထု	၁၁၄
၃။	ရောင်းဝယ်ရေးကိစ္စမှာ ကိုယ်မှရစေ ကောက်ကျစ်လေ သောကြောင့် ကြေးငွေအလုံး ရသမျှဆုံး၍ လူလုံးသာ ပြန်လာရသော ကုန်သည်စဉ်းလဲဝတ္ထု	၁၁၉
၄။	ရွဲကုန်သည်တစ်ယောက်ဝတ္ထု	၁၂၁
၅။	မထောက်မထား သူ့မျောက်သားကို ယွင်းပါးသည့် အတွက်ကြောင့် အသက်တိုရသည့်ဝတ္ထု	၁၂၅
၆။	မပြစ်မှားအပ် မိခင်မြတ်ကို ရောစပ်သည့်အတွက်ကြောင့် မျက်မှောက်ပင် မျောက်ဖြစ်သောဝတ္ထု	၁၃၃
၇။	လိမ်လစ်လှည့်စား ပျက်မှားသောကြောင့် သေပါးနီးဒုက္ခခံရသည့် သက်သေဝတ္ထု	၁၃၅
၈။	မသွေမလှန် အမှန်သစ္စာဆိုသည့်တာကြောင့် ဒါယဂ္ဂိဘေးသည် အဝေးမှ ငြိမ်းချမ်းသောဝတ္ထု	၁၄၁
၉။	ဝဲဩဃနက်ဝှမ်းမှ ကမ်းထက်သို့ရောက်ရသော သုပ္ပါရက သုခမိန့်ဝတ္ထု	၁၄၃
၁၀။	မြွေဆိပ်၏ တက်ရှိန်မှ သုံးကြိမ်တိုင် လျှောက်ကျသော မဏ္ဍဗျရင်နှစ်ဝတ္ထု	၁၄၃
၁၁။	ယစ်တတ်သည့်သူရာရည်ကို မိတ်ဆွေပြုမှားသောကြောင့် သိကြားမရှိမျှ မဖြစ် ဆင်းရဲတွင်းနစ်ရသော သူကောင်းသားဝတ္ထု	၁၄၄

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၂။	ရင်ထွက်သားကိုပင် စားမိသည့် မင်းဖျားဝတ္ထု	၁၄၇
၁၃။	သေရောင်းသမား၏ စကားကို ယုံကြည်၍ ပြည်အလုံး ချောက်ချားသောမင်းမှာ ဒုဋ္ဌကဝတ္ထု	၁၄၉
၁၄။	သေသောက်သော မြေခွေးဝါကို ယုံရှာသည့် အတွက်ကြောင့် အရှက်ကြီးတွေ့သော လူလင်	၁၅၃
၁၅။	ဂုဏ်အင်နှင့်လိုက်လျောအောင် မြော်မြင်မိငြားသော်လည်း မယားငယ်အလိုကိုလိုက်၍ သူမိုက်ဖြစ်ရသော ပုဏ္ဏားကြီးဝတ္ထု	၁၅၆
၁၆။	သေပါးနီးအခါတွင်းဝယ် သီချင်းတောင်းလေသည့် မိန်းမယုတ်ဝတ္ထု	၁၅၈
၁၇။	ကိုယ်ကိုချုပ်သော်လည်း နှုတ်မစောင့်ခြင်းကြောင့် ဘေးတွေ့သည့်ဝတ္ထု	၁၆၀
၁၈။	ကိုယ်နှုတ်လောင်လင် ပြုတတ်ချင်က လျင်လျင်ဥပါဒ်တွေ့ရမည့်ဝတ္ထု	၁၆၁
၁၉။	မတိုင်းမစား သူတစ်ပါးကို ကောင်းစားမလို မျက်ငြိုးသိုသော် ကိုယ်ပါတကွ ပျက်တတ်စွ ဝတ္ထု	၁၆၃
၂၀။	စကားခြောက်ခွန်း၊ ယုံတမ်းဝါပင်၊ ကြည်းတင်မိကျောင်း၊ ထုံးဟောင်းတစ်သွယ်ဝတ္ထု	၁၆၇
၂၁။	လူတို့ဝယ်၍ ကျင့်ဖွယ်တရားငါးပါး၊ ငါးပါးအကျယ်	၁၇၅
၂၂။	ထင်ရှားတသီး၊ မီးလည်းသုံးပုံ လောင်ကုန်ကြဟန်ဝတ္ထု	၁၈၁
၂၃။	အကြံအစည်၊ ဉာဏ်ရည်ကြောင့်သာ ဥစ္စာရပုံ လုံ့လဂုဏ်ဝတ္ထု	၁၉၁
၂၄။	ဩဝါဒကဗျာ	၂၀၀
၂၅။	နိဂုံး	၂၀၃

ဓမ္မဂန်ပတ်စာမာတိကာပြီး၏။